

Jólagávan . . .

(Framhald frá 1. síðu)

mong harrans ár verið livandi kykt at fingið har, tað hava fjandans togarnir gjørt. — Men tað kundi heldur eingin latið smádreingir farið so langt út, nú dagurin er so stuttur, hóast ljóst er í veðrinum og ikki av tí kaldasta. Ey, nei, nei, jassar mínir.

Síðan høvdu dreingirnir lurtað eftir útvarpinum, og veðurspáin hevði hildið við hinum gamla. Og nú stóða teir har búnir til útróðrar, lögdu inn í bátin tvey snori og nakrar frystar sildir, sum teir høvdu fingið í gjár frá íshústjóranum. Teir høvdu sagt við hann, at teir ætlaðu at lata mammuna steikja ter, vita um ter vóru etandi enn, aftaná at hava ligið har síðan í summar.

Tá teir høvdu lagt inn, loystu teir bátin, lyntu og tóku skóðurnar undan og fingi teir hann lagaliga á glið, tí at eitt sindur bratt var oman í fjørana og teir vóru vanir við at draga, vístu at seta knøini inn undir og halda eftir, so at hann ikki skuldi fara á strok og ikki falla á líðina. Tá teir høvdu fingið bátin oman í sjóvarmálan, lögdu teir lunnarnar niðan frá, flotaðu og lögdu út árar. Tá teir vóru komnir út úr víkin, hildu teir úteftir, leyst við høvðan har úti á syðru síðu á fjørðinum.

Dreingirnir itu Torkil og Bjarni. Torkil var trettan ár og Bjarni ellivu. Tórstein, faðir teirra, hevði verið formaður á motorbátinum *Treysta*, úr hevði verið útgejrdur haðani úr bygdini. Hann var tiltikin, bæði fyri sjómannsskap og fiskieyðnu, hevði mangan brattan farið um vetrarnar, men ongantíð verið fyri óhappi. Men so eina ferðina í bardagaárunum, var Tórstein farin til útróðrar ein góðveðursdag í juni mánaða og spurdist ikki aftur. Veðrið var hitt sama, men bátar, sum høvdu verið um somu leiðir, høvdu hoyrt nógv skot, og ein teirra fann línustamp, ið merktur var *Treysti*. Stampurin var gataður av gløðandi kúlsplindrum. Týskur kavbátur hevði beint fyri monnunum við sprengikúllum og søkt *Treysta* at botni.

... Tað var blikalogn, men kortini kendu dreingirnir sum iskaldan gjóstur um seg, har sum teir róðu út eftir fjørðinum inni í skugga fjallsins. Til vinstri handar var Hovðin — sum ein svartur heysur á einum risastórum dýri, sum lá fram á labbarnar, men longur yvir á fjørðinum kastaði mánin eins og glitrandi sand niður á sjógvin. Litli Bjarni leit yvir móti Hovðanum. Haðani hoyrdist trøllsligt dun. Tað var eins og dýrið murradi í søvni, og litli Bjarni krýkti seg í herðunum.

»Rógv ikki so hart,« segði Torkil ráðuliga við bróður sín. »Tú mótir teg út. Eg haldi, tað gongur væl, og vit hava góða tíð. Fiskurin tekur neyvnan fyrr enn í lýsingini, kenni eg hann rett.« Torkil spýtti yvir á sjógv millum tenninar og legði so aftrat: »Somikið skuldi ein vitað!«

Bjarni segði einki, og teir róðu tigandi eina lotu. So segði Torkil hovliga, men við týðuligum fjáltri á málinum:

»Hvat man mamma fara at siga?«
»Vitliga verður hon hjartkipt, men tað verður hvussu tað kann.«

»Ja—ja, so er hetta roynt,« segði Torkil ráðuliga og streyk sær um nösina við vattabakinum, sum menninir vóru vanir at gera, tá teir stóðu vinnuleysir undir bryggjuhúsum og talaðu um tíðinar og

vinnuleysið. »Meg droymdi, skal eg siga tær, beint áðrenn eg vaknaði, at eg glimdist við eina gentu. Tað átti at verið fyri veiðu, vildi eg hildið, og tann sum nú kundi komið aftur at landi við sjófestum báti, gamli!«

Bjarni rykti andan til sín og stakk úr stað á bekkinum, men hann tagdi sum áður.

Nú var so illa vorðið, at tryggingarpeningurin, sum móðir hevði fingið, var uppi; mest parturin var farin fyri skuld uppá húsini. Fiskaarbeiði hevði einki verið nú í seinastuni. Mamma skyldaði í keypfelagnum og helt, at hon alls ikki kundi biðja um meira har. Hon hevði talað við dreingirnir um hetta nú í fyrradagin, sagt við teir, at hon einki gott kundi gera teimum til jóla, teir skuldu ikki vænta ser nakran serstakan høgtilsmat. Men hon ventaði tað av teimum, at teir tóku tað sum tað nú var. Eftir nýr mundu bátarnir fara at rógva út — og nýtt bráðfrystihús verða tikið í bruk, og tá fekt nógv og væl lonað arbeiði. ... Nú var Torkilsmessuafan og so hevði Bjarni funnið uppá, at teir skuldu stokka út í Hovdadjúpið. Í summar høvdu teir víðhvert selt fyri einar tjúgu krónur, og móðir teirra hevði rósað teimum fyri dugnan. Men Torkil segði, at tað var hvørt sitt, Jóansoka og Torkilsmessa. Hetta var bara vitloysis og barnaskapur av Bjarna, eingin fiskur í Djúpinum og alt veður kundi koma á teir. Men Bjarni hevði hildið seg til tað, sum gamli Jákup hevði so ofta sagt teimum frá um vetrarfiskiskap í Hovdadýpi — og veðrið, — tað kundi einin halda sær um veturin. Hugsu sær, at koma aftur at landi við nokrum hundrað pundum av havtoski! Og endin varð so tann, at Torkil einin fekk hug at royna tað, við tað, at útvarpið og gamli Jákup sögdu tað sama um veðrið.

Tað lýsti, tá dreingirnir hildu seg vera komnar út í Hovdadjúp. Teir lögdu árnar inn og tóku til snorin. Teir høvdu ongantíð kastað har áður, og Torkil segði:

»Tað er best, at eg skamt dýpið fyrst. Tað eigur at vera tretivu — fjóruti favna dýpi í sjálvum Djúpinum, men ikki meira enn frá sjei til fjúrtan favnar uppi á tí grunna — mest átjan, her norðan av Bláfelli. Gamli Jákup segði mær frá tí einaferð í heyst.«

Hann loysti av súlni, tók eina sild og skar sær agn, tók so ongulin, sum hann hevði blankað væl kvöldið fyri, og egndi. Síðan kastaði hann og lat resa at botni. Hann stóð har

mitt í bátinum og lat snorið renna ígjøgnum krepta hondina, langur og klentrasligur. Hann var ljósleittur og hevði góðsligt yvirbrá. Bjarni sat á toftubekki. Hann var lágur og samanrakin, dimmari í hári og hørund enn bróðurin, men reinholdaður eins og hann. Hann var brúna-tyngri og álvarsamari í andliti og í eygnaábránum var dulkend glóð, men úr eygum Torkils skein ivrigt ótol.

So við eitt helt snorið upp at renna.

»Fjóruti favnar,« segði Torkil. »Mitt í sjálvari kulluni.« Hann heimtaði og fór síðan at fila.

Bjarni legði seg út á stokkin og stardi niður í sjógvin, eins og hann vildi fáa ser eyga á fiskin har niðri í dýpinum. Torkil filaði og heimtaði til skiftis uttan at verða varður við nakað livandi og brátt kom vónloysisbrá í andlitið á honum. Hann helt fyri:

»Eyðvitað fáa vit ikki livandi kykt.«

»Vit royna at forka okkum norður í hellingina. Gamli Kolbein segði, at har kundi bragda, um hann ikki kendist niðri í sjálvum djúpinum.« Og Bjarni legði seg afturá og setti fótur í bekk.

Torkil dró upp, hugdi at agninum og leit út á sjógv. So segði hann hvattliga:

»Hetta man vera nógmikið. Djúpið er ikki víðari enn ein litil hylur.«

Bjarni legði inn og loysti snorið upp, meðan Torkil kastaði. So leit hann at bróður sínun og segði fá-mæltur:

»Vit skulu biðja Gud geva okkum fisk, um vit kortini longu hava biðið, bæði í gjárkvöldið og í morgun.«

Torkil skeitti yvir at bróður sínun, so segði hann lágmaeltur:

»Tað ger einki at ronya tað.«

»Tað er einki at royna. Vit skulu bara trúgva tí, at hann gevur okkum fiskin. Eg ætli mær beint at biðja hann — ikki innantanna, men so at tað hoyrist.« Og litli Bjarni tók hógvuna av og bað: »Góði Gud, — gev okkum nú nógvan fisk í dag, so at mamma okkara kann verða hjálpin. Tú ger hetta fyri okkum, um vit kortini ofta hava verið óðælir og víðhvert eisini bænað, — ja, jóg hóast vit hava sníkt okkum til sjós, men tað máttu vit gera, sum tú sjálvur veit.« Hann steðgaði á, ivandi, so legði hann aftrat: »Vit skulu royna, — eg sigi, vit skulu royna, at vera góðir dreingir Amen!«

So setti hann hógvuna aftur á hovðið, egndi seg og kastaði, og Torkil, sum eisini hevði tikið av sær hógvuna og hevði sitið stillur, meðan litli Bjarni bað, setti nú hógvuna aftur á hovðið, heimtaði og filaði av góðum huga. Hann kendi við tað sama, bregaði við og fór at draga: »Háló, háló!« rópaði hann og veipaði ógilliga meðan hann dró.

Bjarni knikkaði við hovðinum: »Har sært tú, um tað gjørdi nakad at biðja hann!« Bjarni heimtaði og spurdi so: »Er hann stórur — heldur tú?«

»Ja góðin, — bæði vønur og vakstraligur. Hann setur nógv á. —

SÆRTILBUD i FOTOGAVER:

- 3 stk. Cannon Zoom 8 mm optager a kr. 1095.—
- 11 stk. Eumig C 3 m 8 mm optager a kr. 895.—
- 4 stk. Eumig C 5 zoom 8 mm optager a kr. 1275.—
- 15 selvberende perleskærme m fod 130/130 a kr. 142,50
- 8 do 100/100 a kr. 112,50
- 30 smallfilms perleskærme ca. 45/60 a kr. 30.—
- 11 Cornet L elektron-Blits a kr. 248.—

- 148 spoler Hi-Fi tonebånd 7/1800 540 meter a kr. 29,50
- 800 sort/hvid 24/36 film 15 din a kr. 4,50
- 4 Agfa CP 35 projektor 300 W m blæser m/kuffert og lampe a kr. 295,85
- Den nye Eumig 8 mm gengiver m/Zoomlinse kan leveres fra lager kr. 648.—
- med tone kr. 748,00

JULEGAVER FRA 98 ØRE HOS

CALLES FOTO

Godthåbsvej 64,
København F.

FØROYA

BANKI

TÓRSHAVN tlf. 1350

ÚTBANKAR:

I Eysturoy:	Runavik,	tlf. 7227
	Fuglafirði,	tlf. 64
	Lorvik,	tlf. 7
	Skála,	tlf. 7053
I Norðoyum	Klakksvik,	tlf. 5274

Setið avlopspeningin í BANKAN

ar stendur hann tryggur, og har gevur hann rentu

INNLAN

við 3 mánaða uppsøgn	4% pro anno
BANKABÓK	3½% pro anno
KEKK-KONTO	2% pro anno

Ynskja tygum hægri rentu, kunnu tygum í bankanum keypa lánsbræv við lógtings- ella ríkiskassaábyrgd við umleið 7 % rentu.

I Suðuroy:	Tvøroyri,	tlf. 32
	Hvalba	tlf. 39
	Vági,	tlf. 130
I Vágum:	Miðvági,	tlf. 7
	Sandavági	tlf. 108
	Sørvági	tlf. 88